

V
červen 2017

BUNKA

2/2017 ročník 12

ZŠ A MŠ POVRLY

Vážení a milí čtenáři. Školní rok se se školním rokem sešel a my skutečně již brzy proběhneme pomyslnou cílovou páskou toho letošního s názvem 2016/2017. Přejeme vám, abyste si ty letošní prázdniny užili co nejlépe a abyste si sluneční energii, kterou načerpáte, uschovali do zásoby na horší časy. Tak tedy sportujte, válejte se, spěte, čtěte, koupejte se, jezděte na kole nebo třeba jen lelkuje a v září na shledanou!

Vaše Buňka

T. KARVA'NKOVA' 3. tř.

Eko zprávičky z naší školičky

Obhájili jsme 4. titul Ekoškola!

Jelikož se Ekotým dost podílí na školním dění, jistě dobře víte, že naše škola má už dlouhá léta titul Ekoškola. Ten ale nestačí jenom získat. Po několika letech se musí také obnovovat formou jakési kontroly, auditu zodpovědných osob z pražského vzdělávacího centra Tereza, které posoudí naše pokroky, naši ekologickou činnost a plnění úkolů. Tuto obhajobu jsme provedli letos znovu před dvěma auditorkami, které nás navštívily 16. května. Mezi nejnáročnější přípravy na audit patřila "rychlóvým" nového celoškolského Ekokodexu, neboť ten původní se odebral v rámci rekonstrukčních prací v naší škole do věčných lovišť. Říká se, že nejjednodušší cesta nemusí být tou nejlepší, a tak jsme si výrobu nového Ekokodexu opepřili. Nedělali jsme ho jednoduše např. sepsáním pravidel na flip, ale lepili jsme jej z petlahví, jak se ostatně můžete přesvědčit v pergole. Stálo to spoustu nervů, ale na výsledek je radost se podívat (jen, prosíme, nesahat...). Během auditu musel umět každý člen ekotýmu vysvětlit, jakou zastává v Ekotýmu funkci a čím se tady vlastně zabýváme. V týdně před auditem probíhala podrobná příprava na tuto pasáž auditu :). Během ní bylo také třeba obnovit plakáty s výsledky sběru, množstvím spotřebované energie a vody, zalít květiny, zkrátka dát vše "do pucu". V den auditu se sešli všichni členové ekotýmu v učebně přírodopisu, kde pomohli připravit pohoštění pro paní auditorky. Návštěva přijela krátce po tom, takže se rovnou začalo s prohlídkou celé školy a školního areálu. Každý povídal o něčem, i když se spouště moc nechtělo a dělali spíš němý bodyguardy – což ale nevadilo. Rozpovíдали jsme se o každé prkotině i o velkých projektech. Možná to některé překvapí, protože výsledky naší práce potkávají denodenně, ale všechny ty analýzy, záhony, hmyzí domky a to všechno se obvykle neobjevuje jen tak z vesmíru. Zpravidla to musí někdo udělat a když se nad každým pozastavíte, je to docela velký kus práce, se kterou nám samozřejmě tu a tam pomáháte i vy, a tím pádem máte také svůj podíl na Ekoškole a náš dík. K naší radosti měly stejný názor i auditorky, nebo alespoň vypadaly nadšeně. Na konci auditu jsme si s nimi sedli a promluvili si o celé práci, ony k tomu řekly, co měly na srdci a celkově tam panovala příjemná atmosféra. Byl oceněn náš smysl pro tým a kolektivní spolupráci. Z naší strany auditorky zabodovaly přívětivostí a otevřeností. Na tento den padla hromada občerstvení a stálo nás to pot, čas a duševní rovnováhu, ale vše se vyplatilo; **titul Ekoškola jsme úspěšně obhájili a slavnostní předání titulu proběhlo 22. 6. v pražském Valdštejnském paláci.**

Karolína Kurendová

Den dětí v MŠ v režii devát'áků

1. června se konaly dvě události. Za prvé byly prezentace ročníkových prací. Ještě než jsem si ale srovnala bloček s poznámkami, proměnila jsem se spolu se svými spolužáky na celé dopoledne v pohádkovou postavu. V souladu se svým přirozeným temperamentem jsem se stala vílou. Připravovali jsme totiž Den dětí pro děti z mateřské školy. Pro děti byla v areálu školy připravena spousta stanovišť označených pestrobarevnými balónky. Děti zde plnily úkoly, na které se mohly vracet a za splnění dostávaly fazolky – za složitější úkoly více, za jednodušší méně. Získané fazolky pak mohly směňovat za dárky a ceny u paní učitelek na školkové zahrádce. Mezi úkoly ke splnění bylo mimo jiné hádání hádanek, skákání v pytli, překážková dráha a chůze na chůdách. Děti si počínaly skutečně skvěle, i ty nesmělé se nakonec odvážily soutěžit a každé z nich získalo spoustu fazolek na nákup hraček a sladkostí. V kombinaci s vydařeným počasím a laskavostí bytostí se dětský den moc povedl.

Karča Kurendová

Obhajoba ročníkových prací

Jako každý rok, i letos dostali deváťáci – což jsme mimochodem my – úkol předvést, jak se dokáží vypořádat se svým prvním velkým projektem, s ročníkovou prací. Mám pro vás exkluzivní pohled do zákulisí prací; přesněji řečeno svůj pohled.

O pracích jsme věděli již koncem zimy. Některé hlodala myšlenka už dlouhé měsíce dopředu. Například já jsem proškrtávala své nápady už na podzim. Chvála bohu. Pokud bych to neudělala, také by to mohlo skončit nějakou nehoráznou hloupostí.

Po dlouhém rozmýšlení jsem zvolila za téma Braillovo písmo a Morseovu abecedu. Připadalo mi to zajímavé. Dalším krokem bylo oslovit učitele, kterého jsme si vybrali za vedoucího práce. V mém případě to byl – opět po dlouhém rozmýšlení - pan učitel Skála.

Následovala několikaměsíční práce složená z vytváření prezentace, pracovních schůzek s panem učitelem, analýz, návštěvy Tyflocentra a sběru kapitálu pro mou práci: podkladů, informací a vědomostí.

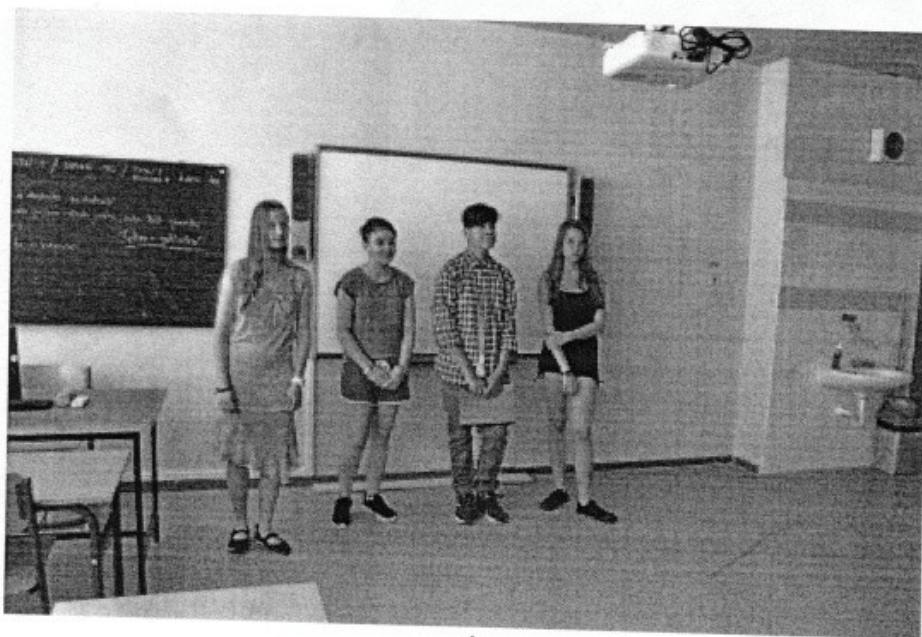
Nebudu kazit budoucím deváťákům překvapení tím, že bych prozrazovala, jaké nástrahy mě potkaly během práce. Řeknu vám jen o jedné, a tou je prokrastinace a lenost celkově. Dejte si na ni pozor, těžko se s ní bojuje a je neskutečně vlezlá.

A potom už tu byl den obhajob.

Nedopatřením jsem dorazila asi o hodinu dříve, než jsem potřebovala, takže se mi podařilo vynervovat dlouho před obhajobou. A to i přesto, že jsem neměla pocit, že jde o něco těžkého.

Hecování i podpora spolužáků mi pomohla se tam postavit a dál už jen mluvit. Pak přišel konec, dotazy a hodnocení. Dostala jsem přes 40 bodů, tedy tam, kam jsem se dostat chtěla. Ročníková práce pro mě byla varováním. Výzvou. Indikátorem chyb. A prostorem k tomu vytvořit něco svého. Pro ostatní žáky, které to čeká, mám vzkaz: máte se na co těšit! :)

Karolína Kurendová

Itálie 2017

Pátá a devátá třída, jejich rodinní příslušníci a další nezařaditelní členové, to byli účastníci dovolené – nebo lépe řečeno expedice – do Itálie.

Vyráželi jsme autobusem na 14 hodin dlouhou cestu v autobusovém pekle. Po dojezdu do Lida Adriana, což je asi 100 km od státu San Marino, jsme se ubytovali na apartmánu a nečinně se váleli na pláži celé dlouhé hodiny, stejně jako větší část našeho pobytu. Večer jsme si prošli město a zjistili, kde že to budeme celý týden vlastně bydlet. My, devátáci, jsme to znali z doby, kdy jsme zde byli v šesté třídě, ovšem potřebovali jsme si vše připomenout.

O Italech je důležité vědět několik věcí. 1) Pokud vám chtějí něco prodat, stanou se během dvou vteřin vašimi nejlepšími přáteli a chtějí to deklarovat objetím. 2) Pokud jdete na ulici proti sobě, uhněte. Oni to neudělají. 3) Řídí jako prasata zkřížená s Pražákem. 4) Jejich pracovní doba je od 11 hodin. Od 12 do 4 mají pauzu a v 5 jdou domů. 5) Jsou dost impulzivní. Jen si vzpomeňte, co udělali s chudákem Benitem.

Zpět k pobytu. Byla tam krásná pláž s pískem, který byl příjemně horký, jemný, ale hlavně byl naprosto všude – v jídle, v posteli, ve vlasech a podobně.

Čas jsme trávili skvěle a dokonale. Válením na pláži, plaváním v moři nebo v bazénu, jídlem, zmrzlínami, procházením po městě, procházením do Lidlu (no ano, Lidl bylo jedno z nejoblíbenějších návštěvních míst), dalším jídlem, spaním a hraním Dračího doupěte na pokoji devátáků, který jsem přes odpor všech jeho obyvatel trvale okupovala. Na našem pokoji byla totiž půlka mé rodiny a navzdory tomu, že jsem ráda, že tam byli se mnou, občas jsem se potřebovala vzdálit.

Mě navíc hecovaly davy cvičících a běhajících vysportovaných lidí s pekáči buchet, kteří se celý den objevovali na přilehlé cyklostezce. Proto jsem se k nim se Zuzkou přidávala a v duchu jsem si klepala na čelo.

Nejsložitější mi připadalo soužití jednotlivých skupin lidí v rezidenci. A nešlo jen o rozpory v naší skupině, nýbrž i chování skupiny z pátého patra, se kterými došlo k několika konfliktům. Osobně jsem zjistila, že nemají žádný smysl pro vyjednávání (ten ale chyběl i některým členům naší výpravy). Proto se nepodařilo úplně vyjasnit, proč nás dívky z této školy nazývaly pohlavními orgány a hospodářskými zvířaty, aniž by nás v životě viděly. Naštěstí díky sebekontrolě všech členů nedošlo k fyzické konfrontaci.

Během pobytu se konaly trhy na hlavní ulici, a tak jsme je navštívili. Bylo hezké vidět, jak rozmanité věci se tam daly najít, včetně zapalovačů, které dávají elektrošoky.

Dalším výletem byla vycházka do nedalekého Punta Marina, kde jsme ocenili zejména dětské hřiště a medúzy vyplavené na pláž. V druhé řadě pak opevnění z 2. sv. války.

V rámci pobytu jsme též na skvělých 8 hodin navštívili zábavní parky Mirabilandii. Vozili jsme se tam rychlostí 240 km/h na horské dráze. Osobně jsem na ni byla donucena jít, protože všichni ostatní se poddali síle kolektivu a já nechtěla být jediná, komu zůstal pud sebezáchovy. Po první jízdě

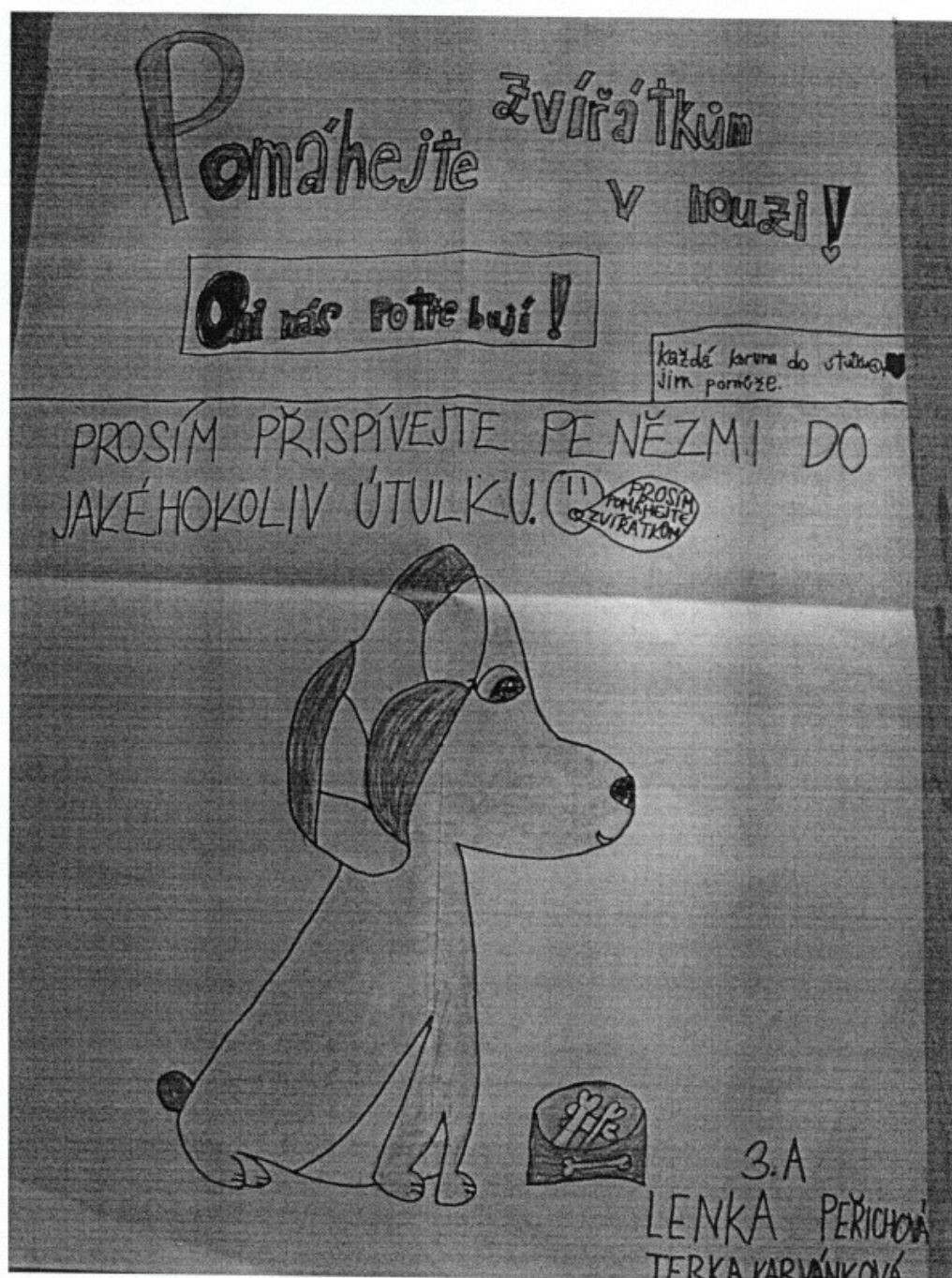
jsem o něj dle předpokladů přišla a na další atrakce už jsem se vrhala bez zábran.

Abych to uzavřela: náš pobyt byl nehledě na těch několik patových situací krásným závěrem společného přežití druhého stupně a skvělou dovolenou, kde jsem si vážně odpočinula. Jedinou závažnou chybou bylo, že tato byla naše poslední.

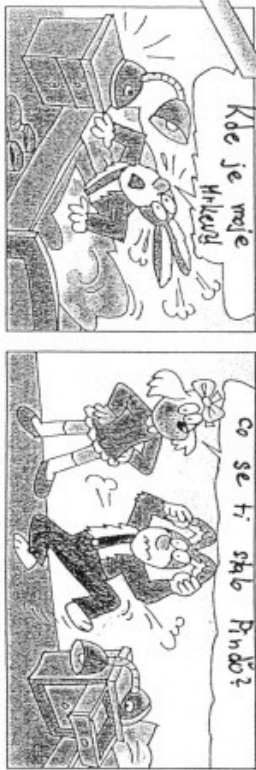
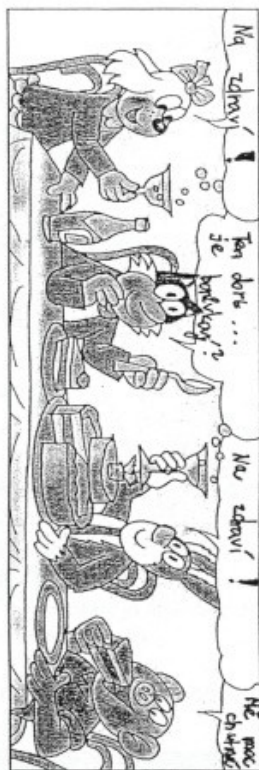
Karča Kurendová, 9. třída

Lenka Peřichová a Terka Karvánková ze 3. třídy
vytvořily plakát na podporu zvířat v útulcích

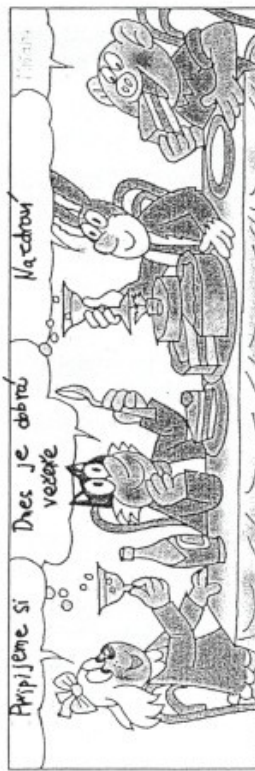
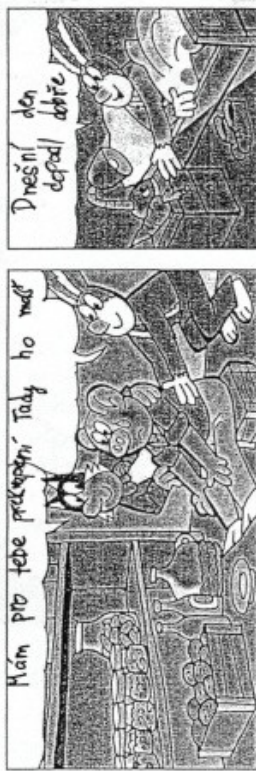
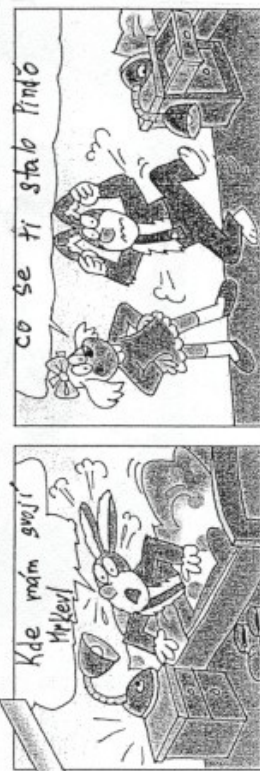

Žáci páté třídy měli v rámci hodiny výtvarné výchovy vymýšlet ve dvojici texty „bublin“ do známého čtyřlístkovského komiksu. Posuďte sami, jak se to některým dvojicím podařilo

MŮJ KOMIKS

Pokračování příště.

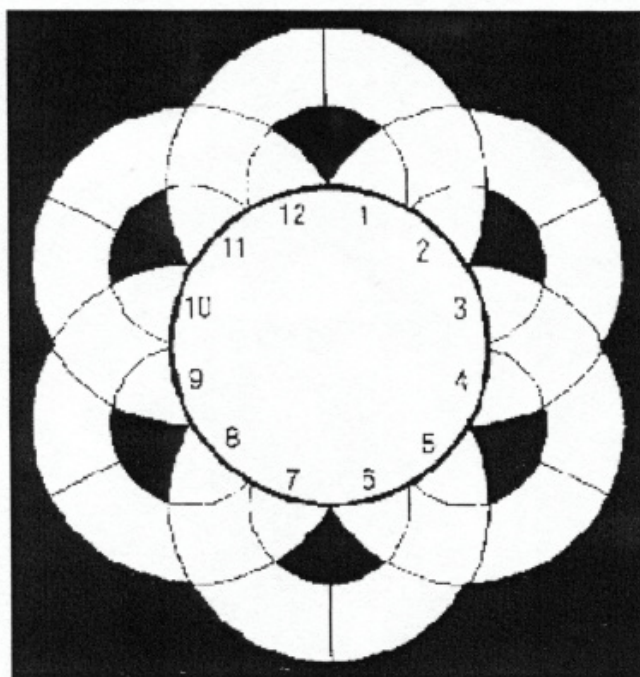

MŮJ KOMIKS

Stránka nejen pro Ninu

Omalovánky jsme si vypůjčili na: www.detskestranky.cz

„Umiš plavat?“
„Ano.“
„A kde ses to naučil?“
„(TAJENKA).“

Kruhovku jsme si vypůjčili na: www.lusk.cz

Cykloturistický kurz Staré Splavy 8. a 9. třída aneb „Žijeme s přírodou“

Dne 15. 5. 2017 8. a 9. třída vyrazila na týdenní pobyt do Starých Splavů. V úryvcích vám přinášíme některé zážitky žáků.

Nejdříve jsem si myslela, že to bude výjezd jako každý jiný, ale omyl.

Tento celý cykloturistický výjezd byl jedinečný. Sice nevím v čem, ale byl.

Každý den se stala nějaká situace, kterou si budeme už navždy pamatovat. Že nemohly být po celých těch pár dnů návštěvy? To nám vůbec nevadilo, protože se na nás učitelé připravili a dokonale si pro nás připravili celý program.

Mám jedinou výtku, a to je taková, že ten celý báječný pobyt byl moc krátký a mohl by být přesně jako lyžák, a to týden. Jinak děkuji za odvážení panu učiteli Hauznerovi, že povolil poslední večer návštěvy... Myslím si, že na našem pokoji se to pořádně využilo. A vlastně všem učitelům velké díky za to, že s námi ten čas nestrávili, ale že ho s námi i nějakým způsobem prožili moc hezky, dle mého názoru.

Tina Dalihodová

Není to tak dlouho, co jsme byli se třídou na cyklokurzu ve Starých Splavech. Týden to byl opravdu vydařený. Sluníčko svítilo, kola šlapala (i pozadu), dobře vařili a především jsme se sešli jako super parta co si to dokázala užít. Jelo se naplno. Hned druhý den se skupina odvážlivců vydala dobýt Hradčany. Žádná sranda. Přiznávám, vyflákala jsem se tam, až to nebylo hezké. Středa proběhla v poklidu s výcvikem první pomoci a orientačním během. Čtvrtek byl sakra náročný. Hned na začátku se porouchalo jedno z kol a eko neeko blatník skončil v poli. To nás ale nezastavilo a jelo se dál. Kokořín jsme úspěšně dobyli. Já jsem si ze samé radosti zvrtla kotník. Ano, jsem šikovná. Cesta nakonec dopadla v pořádku. Hned bych jela znova.

Natálie Bujná

Cesta do Starých Splavů nebyla moc zábavná, jelikož nejčastěji jsme byli na silnici, která není tak zábavná jako terén. Můj názor je, že pro všechny byl lepší terén v lese, než jezdit někde, kde je celý den sluníčko. Všechny výlety co jsme jeli byly super, hlavně ta cesta na Kokořín (myslel jsem, že to nedám, protože nejsem zvyklý na kolo). Největší sranda asi byla, jak pan učitel Hauzner zapadl do bahna s vodou :D.

Orientační závod, který jsme tam měli byl super těž, hlavně jsem měl štěstí, že jsem si vylosoval Tinu, která umí běhat dost rychle (celkem mě hnala). Ale koho bych chtěl pochválit je Luboš, protože to, co dokázal ujet, nečekal snad nikdo.

Jaroslav Smoleňák

Po celou dobu jsme si tak nevině a mírumilovně jezdili, ničím nerušení. Ale čtvrtek se nám zrcadlil v očích jako jeden z nejtěžších dnů vůbec. Celodenní výlet. Každopádně náš plán byl docela prostý. Dojet na Kokořín a pak zase zpátky. Nějakých 60 kilometrů plus minus. Někomu se to možná může zdát lehké, ale to se šeredně plete. No to by to nebylo ono, kdyby se něco nestalo že? Takže první zastávka. A kvůli čemu jsme tedy zastavili? Jedné nejmenované žákyni, řekněme jí třeba Kája. Kája se nějakým záhadným způsobem posunulo kolo a nechtělo dále jet. Takže náš servisní tým jí musel vyndat přídatný košík a blatníky. Samozřejmě skončily v poli.

Tam jsme jejich život ukončili, všem je nám to moc líto. Po tomhle problému jsme opět nasedli na naše kola a vydali se dál a dál. Jak tak čas utíkal, dojeli jsme pod hrad Kokořín. Říkám pod, ne na, to je velký rozdíl. Nakonec jsme ho však s vypětím sil vyjeli a dopřáli jsme si zasloužený odpočinek na hradě. Opět přichází na scénu jiná nejmenovaná žákyně, řekněme jí třeba Natálie. Natálie se hezky prochází a obdivuje krásu přírody, když v tom PRÁSK! Zakopne o kořen, který se nachází před ní a očekávaně spadne.

Klárča: Ahoj Karčo!

Karča: Ahoj Klárčo, taky tě z toho cyklist'áku tak bolí nohy jako mě?

Klárča: Jo jo. Taky mě příšerně bolí KOLENO z našeho výletu na Kokořín. Jak se ti ten výlet vlastně líbil?

Karča: Na to, jak hrůzostrašná byla představa těch 70 kilometrů, mi to připadalo hrozně fajn. Ten Kokořín nakonec stál za to, ale slyšela jsem, že ti, kteří jeli místo toho na Bezděz, to měli kratší.

Klárča: Vždyť je to fuk... Obě skupiny si to nakonec báječně užily. A moc se mi líbila středa. Dozvěděla jsem se docela dost nových informací ze zdravotní péče. Co se tobě líbilo nejvíc?

Karča: Také se mi moc líbila přednáška záchranářů, spoustu nabytých znalostí jsme využili vlastně i během pobytu... Nejvíce jsem se ale nasmála u střešního ohně. Nejen kvůli připraveným kostýmům, ale i kvůli diskuzi o tom, jak se má nebo nemá přikládat dřevo...

Klárča: A proto ta přezdívka MATKA OHNĚ? Něco se ti nedařilo na udržování ohně?

Karča: MNĚ se to dařilo. Nebýt zlých jazyků, kteří mi do toho pořád kecali... Ale co ty, jakou přezdívku jsi dostala na konci pobytu, Zmáčkloruka?

Klárča: Copak Zmáčkloruka... Prej Skříplonožka. Kvůli tomu, že jsem si hned v pondělí přibouchla nohu ve dveřích od balkonu a vyřadila jsem se tím na nějakou chvíli z programu. Jo, bylo to dost komický... Bylo super, že nám učitelé nakonec dali ty přezdívky podle toho, jak jsme se jim během pobytu zapsali do paměti.

Karča: Také si myslím, bylo to moc hezké shrnutí našich zážitků – ranního běhání, výletů, her, šrámů a toho všeho... Tak se zatím měj a ahoj!

Klára Besserová a Karolína Kurendová

Jak se nám líbilo v čtenářském klubu

Je tu konec školního roku a s ním i konec schůzek čtenářského klubu. Upřímně nás to mrzí, proto zvažujeme zavedení klubu i příští rok. A jaká je na klub zpětná vazba? Zde jsou úryvky z čtenářských prací:

„Čtenářský klub mi pomohl zlepšit mé čtení a orientaci ve světě knih. Chodím sem velmi rád, díky tomuto klubu čtu víc a častěji a doufám, že budeme moci chodit i další rok.“

- Tomáš Krejčí

„Konečně si s někým mohu povídat o knihách. S někým koho knihy opravdu zajímají. Čtenářský klub vždy naladí do pozitivní nálady. Žádný zápor prozatím na čtenářském klubu nevnímám. Na 1000 % chci, aby čtenářský klub nadále pokračoval.“

- Jasmína Rajtorová

„Čtenářský kroužek je příjemná schůzka na konci týdne, jen tak si sednout, povídat si o knihách a číst si. Jsem ráda, že se čtenářský klub založil a mám možnost na něj chodit. Díky čtenářskému klubu jsem začala více číst a věnovat se knihám.“

- Tereza Škodová

„Nemám zatím nic, co bych tomu vytkla, kdyby to tedy šlo, tak bych přesunula čtenářský klub na jiný den. Ale pochybuji, že se na nějakém jiném datu shodneme. Čtenářský klub se mi velice líbí a ráda bych ho navštěvovala i další rok. I kolektiv je docela super, rozumíme si.“

- Kristýna Bártlová

„Líbila se mi doba trvání každé schůzky, bylo to podle mě akorát, ani málo, ani moc. Možná je to jenom můj pocit, ale zdá se mi, že jsme měli možnost poznat pana učitele z jiné stránky, z takové té víc otevřené. Ty dva měsíce prázdnin mi naše schůzky budou chybět, pevně doufám, že se na začátku nového roku začneme scházet znovu.“

- Anežka Šípová

„Plusy, které v klubu vidím, jsou určitě chvíle vytváření svých postav, prostředí i příběhů. Příjemná atmosféra také patří do plusů. Minus je čas. Zdálo se mi a zdá, že schůzky byly krátké, možná by mohly být delší. A samozřejmě bych byla moc ráda, kdyby příští rok čtenářský klub stále fungoval. Bylo by škoda přijít o něco tak příjemného.“

- Eliška Krunčíková

„Na začátku se mi to zdálo takové přehnané. Měl jsem takovou počáteční nechuť, jež se ale postupně odbourávala. Začalo se dít více zajímavých věcí a mě to více zaujalo. Pan učitel Skála do toho dával hodně a to se také na mě odráželo. Začátky vždy bývají krušné. Kdyby samozřejmě čtenářský klub pokračoval, tak bych se zapojil i příště. Možná ale pro příště bych přidal více různorodých aktivit. Neříkám, že jich tady nebylo dost, ale mohlo by se to změnit. Také jsem určitě minus viděl v tom, že klub se koná v pátek. Většina někde jede a myšlenkami jsou někde u bazénu. Podle mě by bylo lepší, kdyby se jednotlivé dny přehazovaly, ale zase tak nutné to není. Čtenářský klub mě jinak docela bavil a stal se součástí mé duše.“

- Matěj Hnízdil

„Poznala jsem knihy a jejich různé žánry, ba dokonce jsem začala uvažovat z „psychologického“ hlediska, proč si knihy vybírají a co je na tom baví. Podle mě je čtenářský klub pro žáky skvělý na strávení času, a dokonce se něco přiučí a seberealizují se.“

- Michaela Křivková

ŠKOLNÍ AKADEMIE

KDY? 29. 6. 2016

KDE? V POVRLSKÉM KINĚ

OD KDY? OD 18:00

JSTE VŠICHNI

SRDEČNĚ ZVÁNI

Konto Tereza

Podpořte, prosím, Terezku Krejčíkovou

Terezka náhle onemocněla **akutní leukemií**.

Rozhodli jsme se zřídit **transparentní účet**, abychom jí pomohli.

Peníze, které se vyberou, půjdou:

- na nákup zdravotnického materiálu a léčiv
- na zkvalitnění nízkobakteriální stravy a diet
- na mobilitu Terezky a na podporu jejího psychického a motorického vývoje

ČÍSLO ÚČTU - **2101235211/2010**

Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.

Obrázek na titulní straně – Tereza Karvánková 3. třída

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855